

Kyrkovalet handlar om att välja utsiktspunkt

Alla medlemmar över 16 år har rösträtt i kyrkovalet.

Det är upp till varje engagerad kyrkomedlem att välja utsiktspunkt och målbild när det gäller kyrkovalet i höst, menar Martin Garlov. Vad Svenska kyrkan behöver är att fler och fler tar sitt medlemskap på allvar och låter sin medvetenhet och sitt ansvarstagande föras vidare till andra.

TEXT MARTIN GARLÖV, KOMMUNIKATÖR ÖREBRO KYRKLIGA SAMFÄLLIGHET FOTO MAGNUS ARONSON OCH JIM ELFSTRÖM/IKON (OVAN)

Kyrkovalet den 18:e september i år är mer än något tidigare kyrkovalet på väg att bli en angelägenhet för hela Svenska kyrkan. Det är min bestämda känsla. Att som Kyrkans Tidning för en tid sedan på ledarplats målade upp bilden av en stor tystnad kring det kommande valet stämmer dåligt med mina egna upplevelser under de senaste månaderna.

Med tanke på att det faktiskt bara är andra gången vi röstar i den fria Svenska kyrkan, så borde det egentligen inte vara svårt för oss som är aktiva medlemmar att förstå hur angeläget det är att satsa på kyrkovalet. Och i våra olika roller var och en bidra på bästa sätt. Vem är du som väljer att ställa dig vid sidan av?

Att Kyrkans Tidnings svarta bild i april av de ungas påstådda massiva flykt från kyrkopolitiken var vinklad blev uppenbart när Forsamlingsförbundets tidning FÖR i senaste

numret rakt av refererade undersökningen som opinionsinstitutet Skop gjort. Sanningen framstod som mer sammansatt och faktiskt mer färgrik. Det finns tillräckligt många unga som vill ta sitt ansvar för församlingstyret. Bara för oss äldre att bekräfta detta, ge plats och uppmuntran.

DET ÄR UPPTILL varje engagerad kyrkomedlem att välja utsiktspunkt och målbild. Antingen låta sig fångas av en dystopi, bara för att unna sig den grumligt motiverade glädjen att få utbrista: "Vad var det jag sa." när det inte går hela vägen. Eller välja ta fasta på tillräckligt många positiva tecken på att det går att stoppa och till och med vända varje nedåtgående trend – om viljan finns och drar åt samma håll.

En bild som gör kyrkovalet tydlig: En valurna framför altaret i den kyrka där du firar din söndagliga mässa.

Se den framför dig och jag tror det väcker tankar, kanhända ett nytt perspektiv. Direkt påtagligt vore det om kyrkorummet också blev vallokal i praktiken. Nästa steg bör bli att valet av församlingens, stiftets och hela kyrkans styrelse förrättas i våra kyrkor. Låt det ske 2009.

Hälften av dem som röstat i de senaste valen går sällan eller aldrig går i kyrkan. Det finns det papper på. Ställ valurnan så att valhandling- en blir en vandring uppför kyrkogången och vi kan räkna in ett kyrkibesök i samma stund.

Hälften av de kyrksamma röstade inte i det senaste kyrkovalet 2001. Och lika illa var det i valet före det. Något har gått mycket snett när du i kyrkan nu på söndag kan konstatera att varannan medlem här med rösträtt kommer att avstå sin demokratiska rätt söndagen den 18 september, om vi inte gör något åt saken.

ALLA MEDLEMMAR med rösträtt får sitt röstkort i augusti. Vid samma tid 2001 ökade utträdena just då. Röstkortet blev en påminnelse som utlöste en handling tvärtemot den avsedda. Genom att prata och agera "runt omkring" röstkortet kan den negativa effekten motverkas nu i år. Kunde församlingsbladet med sin lokala prägel landa i brevlådan vid samma tid som röstkortet skulle det säkert betyda en del. Och om alla som har långt till utträdestankar vid samma tid med eftertryck kunde delade sin positiva syn på församlingliv och kyrkogemenskap med de vacklande, ja då skulle mindre bli sig likt på många håll.

För vad Svenska kyrkan behöver är att fler och fler tar sitt medlemskap på allvar, och låter sin medvetenhet och sitt ansvarstagande föras vidare till andra. Det tjänar inte kyrkans sak att låta dysterkvistarna framstå som realisterna. Aldrig. Det är rimligt att anta att den som röstar i september är mindre benägen att gå ur i oktober, än den som redan i augusti slängde sitt röstkort. Valhandlingen stärker banden till församling och kyrka.

Nu i försommartid finns tid ännu tid att tänka till, lägga upp planer och komma överens om att göra gemensam sak. Sen i augusti och september är det dags att kraftsamla och agera.

VECKORNA FÖRE valet blir det mest viktiga att i alla tänkbara sammanhang generöst berätta om kyrkovalet, hur det går till att rösta, vad det går ut på och hur det påverkar. Lista alla församlingens samlingar i augusti och de tre första veckorna i september där ungdomar, vuxna och äldre träffas. Just där finns det möjlighet att lämna information om kyrkovalet och uppmana till röstning, utan extraordinära arrangemang. Gör en avstämning av vilka utskick inför en ny termin som brukar gå ut i slutet av augusti och första veckorna i sep-

-Valdagen borde vara arbetsdag för varje kyrkoarbetare, tycker Martin Garlov.

tember. I alla bör det vara en enkel sak att fylla på med kyrkovaletsinformation, utan så mycket som ett extra kuvert eller frimärke.

Prata kyrkovalet lite extra med de unga. Flera årskullar, de flesta gymnasister 16 år eller äldre, är kyrkovalets förstagångsväljare. Kan en hel del andra väljare nås via ordinarie församlingsutskick, då borde resurser kunna läggas på att skicka särskilda brev till dessa. Uppmana de äldre i församlingen att tala med barn och barnbarn om kyrkovalet. Var och en – ung eller gammal – som lever församlingliv kan ge de starkaste argumenten till mindre kyrkligt aktiva anhöriga att rösta. Det är ingen större uppoffring att ta sig tid att delta i valet för mormor eller farfars skull. För att man vet vad församlingen betyder för farsan som sjunger i kör eller syrran som är konfirmandledare.

VALDAGEN den 18 september ger tillfälle till lagarbete i helt eller delvis nya konstellationer: medarbetare och förtroendevalda om vartannat. Visst borde valdagen vara arbetsdag för varje kyrkoarbetare? För vem kan säga: i mitt jobb har jag inga skäl att ta vara på tillfället att möta så många kyrkomedlemmar av alla de slag. För en och annan kan det ta fyra långa år innan chansen kommer tillbaka. Och sitter du i ett kyrkoråd har du ett vidare ansvar än för ditt parti. Som en

församlingens styrande: vad gör du för att fler ska veta vikten av valet och lägga sin röst? På vilka kandidater det än må vara.

Jag vet för väl att de som så ogillar den kyrkliga organisationen röstskolkar och inte hymlar med det. Korttänkt är vad det är. En dum form av protest om man nu inte tänker sig att kyrkliga ordningar ska ändras genom revolution eller skötas av helt utomstående krafter. Ansvar för reformer tar man från kyrkans insida, på demokratisk väg. Att vara anställd av Svenska kyrkan och inte rösta är inte trovärdigt ett enda dugg.

Kyrkovalet behöver bli ett verkligt böneämne, från och med nu och fram till och med valdagen. (Kanhända kan det behövas några knäppa händer även i efterhand. Den som lever får se.)

Vad kommer du att göra för att din församling ska visa sig från sin allra bästa sida söndagen den 18 september? Tänk igen på att hälften av de röstande har en gles kontakt med sin församling. Låt dem se mer än en ett rum med gröna skärmar, trälådor och valförrättare på rad i ett annars vanligen kallt rum. Vad skulle det göra för skada om de fick ett ord, en glimt, en doft, en sång och en kopp kaffe som berättar om er levande församling? Ingen alls. Snarare tvärt om, eller hur? •

Att vara beredd – frivillighet på många sätt

Inbjudan till Kyrkfolksdagar på Stjärnholm 24-25 september

Dagar för fördjupning, inspiration och gemenskap för församlingsbor, kyrkfolk som gör frivilliguppdrag i Svenska kyrkans församlingar.

Resurspersoner är Ronald Henriksson, diakon, Calle Ellwyn, husfar på Stiftsgården, Helena Bager, gudstjänstvärd, Lars Johnsson, kyrkorådsledamot, Karolina Thoäng, kantor, Annika Huld, församlingsarbetare, Eva Karlsson, kyrkoherde, m fl.

Anmälan senast den 22 augusti

För ytterligare information

kontakta Calle Ellwyn 0155-22 27 06, Helena Bager 070-279 72 74 eller Annika Huld 08-550 913 53.